

KANTONALNI SUD U BIHAĆU
BROJ: K-9/97-RZ
DANA: 31.03.1997. godine

Pravosnažno 10.03.1998. godine.
Presudom Vrhovnog suda F BiH broj Kž-388/97 od 10.03.1998.
godine prvostepena presuda preinačena u odluci o kazni tako da
se optuženi osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne)
godine i 6 (šest) mjeseci.

U IME NARODA!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija, Hodžić Fikreta kao predsjednika vijeća, Blažević Mire kao člana vijeća i sudija porotnika, Kekić Ibrahima, Dupanović Ibrahima i Alagić Jusufa kao članova vijeća, sa zapisničarem Sulić Zlatkom, u krivičnom predmetu protiv optuženog Šuvić Alage sina M. iz V.K.,Z. radi krivičnog djela - surovo postupanje sa ranjenicima, bolesnicima i ratnim zarobljenicima iz čl. 150. KZ, postupajući po optužnici Višeg javnog tužilaštva Bihać, br. Kt: 324/95 od 18.04.1996.godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, u prisutnosti zamjenika Kantonalnog tužioca Jusufa Junuzovića, optuženog i njegovog branioca adv. Cerić Nazifa, dana 31.03.1997.god donio je i javno objavio,

P R E S U D U

Optuženi ŠUVIĆ ALAGA sin M. i majke B., rođ. M. rođen 27.06.1947. godine u Z., Općina V.K. gdje i prebiva, pismen sa završenom OŠ, po zanimanju vozač, oženjen, otac četvoro djece, ..., državljanin ..., srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, nalazio se u pritvoru do 31.03.1997.godine,

K r i v j e:

Što je,

U periodu od sredine novembra 1994.godine pa do kraja marta 1995-godine u V.K. kao pripadnik paravojnih formacija tzv. „AP-ZB NO“, obavljajući dužnost čuvara u logoru D. i čuvara u M. – V. gdje je bilo zatočeno civilno stanovništvo i ratni zarobljenici, kršeći pravila Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima iz 1949.godine - čl. 3. st. 1. t. A. i C., zajedno sa drugim čuvarima logora fizički zlostavljao zatočenike tukući ih raznim drvenim predmetima, palicama, nogama i šakama po raznim dijelovima tijela tjerajući ih da stoje duže vrijeme u hladnoj vodi i da uzvikuju parole kojima se veliča Fikret Abdić tzv. “Babo” i tzv. “AP-ZB“.

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava, surovo postupao sa ranjenicima, bolesnicima i ratnim zarobljenicima i onemogućavao ih i sprječavao da koriste svoja prava koja im pripadaju.

Čime je počinio krivično djelo - surovo postupanje sa ranjenicima, bolesnicima i ratnim zarobljenicima iz čl. 150 KZ-a, pa se primjenom istog zakonskog propisa,

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 /DVIJE/ GODINE.

U smislu čl. 50. KZ-a, a izrečenu kaznu zatvora optuženom se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 20.10.1995.godine pa do 31.03.1997.godine.

U smislu čl. 98. st. 1. ZKP-a, optuženi je dužan platiti troškove postupka u iznosu od 2.000 BH dinara te paušal sudu u iznosu od 5.000 BH dinara, a u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Više javno tužilaštvo Bihać pod br. Kt: 324/95 dana, 18.04.1996.godine podiglo je optužnicu protiv Šuvić Alage stavljajući mu na teret izvršenje krivičnog djela - ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st. 1. KZ-a. Na pretresu održanom dana, 31.03.1997.godine optužnica je činjenično i pravno izmijenjena i optuženom je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela - surovo postupanje s ranjenicima, bolesnicima i ratnim zarobljenicima iz čl. 150. KZ-a.

U svojoj odbrani iznijetoj u toku istrage i na glavnom pretresu, optuženi navodi da je bio čuvar logora, u logorima D. i M. u vremenu od novembra mjeseca 1994. godine do marta mjeseca 1995. godine. Čuvara je ukupno bilo deset ne računajući čuvare koji su bili oko logora. U logorima je bilo pripadnika 5. Korpusa i civila, a po nalogu komandira K. B., čuvari logora su zatočene tukli najčešće gumenim palicama i to dva do tri puta po dlanovima. U ovim logorima upravnik je bio M. E., a poslije T. Dž.. Jedne prilike komandir K. natjerao je zatočene da idu kroz neku vodu koja je bila zaostala tu, a zatočeni su ujutro na prozivci morali uzvikivati parole: "Živio babo", pozdrav za branioce AP-ZB te na riječi „čija je ovo zemlja“, morali su odgovarati: "Babina". Broj zatočenih u logorima bio je od 200 do 300, a bilo je i žena jedan manji broj. Prilikom naređivanja da se određeni zatvorenici tuku, optuženi navodi da im je skrenuta pažnja da ih ne tuku po drugim dijelovima tijela da ne bi bilo tragova, a pošto su ih tukli palicama, jedino je bilo moguće da se zatočenici tuku po dlanovima. Poznato mu je da je u ovom logoru D. često dolazio srpski oficir R. B. zv. "K." u pratnji svojih policajaca i da je on komandiru B. K. određivao koje zatvorenike treba posebno ispitivati. Dalje navodi da sve što su čuvari radili u logoru, to je bilo po naredbi i uvijek im je prijećeno da u koliko se ne budu pridržavali naredbi, dovešće Srpsku policiju od komandanta B. te će onda čuvari biti tučeni i prebijeni od istih.

U dokaznom postupku u svojstvu svjedoka saslušan je K. M., pročitani su iskazi svjedoka, M. E.1, L. H., K. R., S. S., B. Z., Š. A. i M. R., izvršen je uvid u izvod iz KE za optuženog te u akt zamjenika tužioca Međunarodnog tribunala sa sjedištem u Hagu br. INV/1819/t/CS/ GB/SF/373.

Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, utvrđeno je slijedeće činjenično stanje:

Nakon ponovne okupacije V. K., u novembru 1994.godine od strane paravojskih formacija vojske tzv. "AP-ZB" formiraju se logori u koje se masovno odvođe građani koji su zatečeni u V.K. te zarobljeni pripadnici 5. Korpusa. Optuženi je raspoređen za čuvara - policajca u logoru D. a kada je 15.12.1994.godine kompletan logor sa osobljem premješten u logor M. V. i optuženi je premješten te je u ovom logoru bio do kraja marta 1995. godine. I sam optuženi u svojoj odbrani priznaje da je u periodu od novembra 1994.godine do marta 1995.godine bio čuvar logora oko mjesec dana u logoru D., a potom i u M. V.. Prema svim zatočenicima (civilima, djeci, starcima, ženama i pripadnicima 5. Korpusa), u ovim logorima surovo se postupalo, a pogotovo prema ratnim zarobljenicima-pripadnicima 5. Korpusa i tu se kao čuvar u nehumanom postupanju naročito istakao optuženi. Svjedok L. H. u svom iskazu navodi da je kao pripadnik VP-e 506. bbr. dana, 16.11.1994.godine zarobljen u reonu Š. od strane paravojskih formacija tzv. "AP-ZB". Kada je autobusom zajedno sa još 25 do 30 zatvorenika prebačen u logor D., naređeno im je da ljube zemlju, morali su na pitanje: "Čija je ovo zemlja", odgovarati riječima: "Babina", a tom prilikom da se optuženi naročito okomio na ovog svjedoka i udario ga kundakom puške "papovke" najmanje pedeset puta od čega se puška i prebila. Nakon te tuče i maltretiranja koja je trajala oko jedan sat, od strane optuženog i policajca K., svima im je naređeno da stanu u neku vodu koja je bila iznad članka dubine i tu su stajali oko 15 minuta, a obzirom da je bio zimski period i da su svi bili slabo obučeni, ljudi su od hladnoće padali. Dalje navodi da ga je iste večeri optuženi prozvao iz ćelije i zajedno sa K. B. odveli su ga iza hala gdje ga je K. B. tukao drvenom palicom slična držali od krampa ili sjekire, a optuženi je držao uperenu pušku u njega i kada bi pao, tukao bi ga. Ujutro je bilo postrojavanje i tako svaki dan i tada su im naređivali da uzvikuju razne parole gdje se veliča tzv. "AP-ZB" i Fikret Abdić zv. "Babo". Prilikom postrojavanja, naređivali su im da rade po dvadeset ili više sklekova, a obzirom da zbog udaraca i iscrpljenosti nisu mogli uraditi toliko sklekova, bili su tučeni a najčešće od optuženog Šuvić Alage. Ovaj svjedok je u daljem toku svoje izjave iznio niz podataka o tome kako je on a i ostali ratni zarobljenici te drugi zatočnici maltretirani od strane čuvara logora u kojem je u svemu prednjačio optuženi Šuvić Alaga.

Svjedok S. S. u svom iskazu navodi da je sa grupom svojih kolega pripadnika 506. bbr. zarobljen dana, 16.11.1994.godine, a u logoru D. dovedeni su u prvoj sedmici decembra 1994.godine. Odmah prilikom dovođenja postrojani su u dvije vrste, naređeno im je da stoje jednom nogom u zraku i rukama iznad glave i dok su tako stajali Šuvić Alaga i još neki stražari tukli su ih nogama, kundacima i palicama po raznim dijelovima tijela. Dalje navodi da ga je nakon tuče koja je trajala 15 do 20 minuta, Alaga natjerao da radi sklekove i tom prilikom više puta ga udario palicom po leđima tjerajući da ljube zemlju-asfalt uz parole: "Čija je ovo zemlja", a oni su morali odgovarati "Babina". Nakon maltretiranja naređeno im je da uđu u jednu vodu koja je bila dubine iznad članka i tu su morali stajati 5 do 10 minuta, a neki od zarobljenika bili su bos, a drugima je voda ušla u obuću, a bio je zimski period. I ovaj svjedok u daljem svom iskazu opisivao je i svoj život ostalih zarobljenih boraca u logoru D. i M. te maltretiranja i izživljavanja koja optuženi je činio, tako reći svakodnevno prema zarobljenim borcima.

I ostali svjedoci koji su saslušani u toku postupka i to K. R., B. Z., Š. A., M. R. i K. M., u svojim iskazima naveli su kroz šta su sve prošli i oni a i drugi zatočnici logora D. i M. V., a posebno su istakli nehumane postupke optuženog Šuvić Alage prema njima prilikom svakodnevnog postrojavanja kada im je naređivao da uzvikuju parole kojima se veliča Fikret Abdić i tzv. "AP-ZB" te maltretiranje i tuču u koliko neko ne bi dovoljno glasno uzvikivao parole, tjeranje zatočenika da prilikom postrojavanja rade i po pedeset sklekova, a obzirom na iscrpljenost kada to ne bi mogli učiniti, bili su tučeni te tako reći svakodnevno izvođenje iz ćelija pojedinih zarobljenih boraca, a potom premlaćivanje gumenim palicama, kundakom

puške ili za te prilike posebno pripremljenim drvenim palicama.

Imajući u vidu naprijed navedeno, sud je s pravom zaključio da su se u radnjama optuženog kako u objektivnom tako i u subjektivnom smislu stekli svi bitni elementi bića krivičnog djela - surovo postupanje s ranjenicima, bolesnicima i ratnim zarobljenicima iz čl. 150. KZ-a, jer on zna da kao čuvar - policajac u logorima D. i M. V. svojim nehumanim odnosom prema ratnim zarobljenicima, tučom i maltretiranjem istih kako je to već opisano, čini predmetno krivično djelo a ipak ne odustaje od takvih svojih radnji i postupaka, što znači da je postupao sa direktnim umišljajem.

Prilikom odmjeravanja kazne, sud je uzeo u obzir sve okolnosti predviđene čl. 41. KZ-a koje utiču da kazna bude veća ili manja (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti).

Od olakšavajućih okolnosti, sud je uzeo u obzir da je optuženi oženjen, da je otac ... djece i da je obzirom na poodmaklu životnu dob do sada neosuđivan, a od otežavajućih okolnosti sud je uzeo u obzir da je optuženi a kako su to već svjedoci u svojim iskazima naveli pokazao naročitu upornost i drskost u nehumanim postupcima prema ratnim zarobljenicima.

Cijeneći sve naprijed navedene olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, a prije svega imajući u vidu stepen krivične odgovornosti optuženog, vrijeme u koje je djelo počinjeno te način izvršenja krivičnog djela, sud smatra da se samo efektivnom kaznom zatvora u trajanju od 2 /dvije/ godine može postići svrha kažnjavanja u vidu generalne i specijalne prevencije.

U smislu citiranog Zakonskog propisa iz dispozitiva presude, u izrečenu kaznu zatvora optuženom je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 20.10.1995.godine pa do 31.03.1997.godine

Sud je obavezao optuženog da plati troškove postupka u iznosu od 2.000 BH dinara, a koji se odnose na troškove dolaska svjedoka te paušal sudu u iznosu od 5.000 BH dinara, a prilikom određivanja paušala sud se rukovodio težinom krivičnog djela.

ZAPISNIČAR:

Sulić Zlatka

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Hodžić Fikret

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 8 /osam/ dana Vrhovnom sudu Federacije BiH, a putem ovog suda.